

Члан 8.

Одлуке које су у супротности са одредбама овог закона ништавне су.

Члан 9.

Просторни планови израђени супротно одредбама овог закона не примјењују се на заштићени простор националних споменика.

Члан 10.

Пројекат рехабилитације који се односи на потпуно уништени национални споменик је главни пројекат и израђује га правно лице овлашћено за израду такве документације.

V - ОБАВЕЗНА САРАДЊА

Члан 11.

Република Српска, кроз своје надлежне органе, улаже све напоре да предузме одговарајуће правне, научне, техничке, административне и финансијске мјере неопходне за заштиту, конзервацију, презентацију и рехабилитацију проглашених националних споменика и суздржава се од намјерног предузимања било којих мјера које могу оштетити такво добро.

Министарство узима у обзир све релевантне налазе, образложења и одлуке које Комисија издаје у складу са чланом V (4) Анекса 8.

Члан 12.

Органи и институције Републике Српске сарађују са Комисијом и са надлежним министарствима.

Члан 13.

Градски и општински органи у Републици Српској доставиће министарству све захтјеве за рехабилитацију националних споменика, у року од 15 дана од дана ступања овог закона на снагу.

VI - НАДЗОР

Члан 14.

Надзор над спровођењем овог закона врши Урбанистичко-грађевинска инспекција на нивоу Републике Српске, у складу са овлашћењима утврђеним у Закону о просторном планирању Републике Српске.

VII - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 15.

Одговорно лице у управном органу или институцији која је прекршила одредбе чл. 4, 8, 12. и 13. овог закона за тај прекршај кажњава се новчаном казном у износу од 100 КМ до 1.500 КМ. То не искључује примјену осталих новчаних или других казни за кршење било које одредбе овог закона, у складу са законима Републике Српске.

VIII - ПРЕЛАЗНЕ И КОНАЧНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 16.

Одредбе других закона којима се директно или индиректно уређују питања у вези са заштитом, конзервацијом, презентацијом и рехабилитацијом националних споменика не примјењују се уколико су у супротности са овим законом.

Члан 17.

Уколико је прије ступања на снагу овог закона пред надлежним органом покренут управни поступак за издавање одобрења за рехабилитацију те до тог датума није донесена првостепена одлука, или је одлука поништена, или је враћена првостепеном органу на поновљени поступак, поступак се наставља у складу са одредбама овог закона.

Овај закон ни на који начин не спречава издавање одобрења за рехабилитацију нити предузимање мјера у складу са таквим одобрењем, нити предузимање других мјера у складу са овим законом или са Анексом 8.

Члан 18.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-885/06
4. јула 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

1117

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О УТВРЂИВАЊУ И ПРЕНОСУ ПРАВА РАСПОЛАГАЊА ИМОВИНОМ НА ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ

Проглашавам Закон о утврђивању и преносу права располагања имовином на јединице локалне самоуправе, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет седмој сједници, одржаној 4. јула 2006. године - а Вијеће народа 17. јула 2006. године потврдило да усвојеним Законом о утврђивању и преносу права располагања имовином на јединице локалне самоуправе није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-400/06
18. јула 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Драган Чавић, с.р.

ЗАКОН

О УТВРЂИВАЊУ И ПРЕНОСУ ПРАВА РАСПОЛАГАЊА ИМОВИНОМ НА ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом утврђује се имовина јединице локалне самоуправе, пренос имовине у државној својини на јединице локалне самоуправе, упис имовине у јавне регистре о евиденцији на некретнинама, преузимање и предаја у посјед јединици локалне самоуправе, а ради извршавања основних функција јединице локалне самоуправе.

Члан 2.

Имовина јединица локалне самоуправе у смислу овог закона је:

- имовина која се састоји из покретних и непокретних ствари на којима право располагања, управљања или коришћења има јединица локалне самоуправе, њени правни предници или њени органи, као и имовина коју је до дана ступања на снагу овог закона по основу закона или другог прописа, правног посла, наслеђивањем, одлуком државног органа стекла јединица локалне самоуправе;

- сва покретна и непокретна имовина потребна за извршавање обавезних функција јединица локалне самоуправе, а њу између осталог чине објекти комуналне инфраструктуре, пословни и други објекти јавних комуналних предузећа чији је оснивач јединица локалне самоуправе, односно објекти који су финансирани из буџета јединице локалне самоуправе или путем самодоприноса грађана, те друга имовина коју је јединица локалне самоуправе стекла као правни сљедбеник установа и институција које су престале да постоје.

Члан 3.

(1) Имовину у смислу овог закона чине ствари (покретне и непокретне) и права.

(2) Некретнине у смислу овог закона су: земљиште, зграде и други грађевински објекти.

(3) Земљиште у смислу овог закона чини: грађевинско, пољопривредно и шумско земљиште.

(4) Зграде и други грађевински објекти у смислу овог закона су: службене, пословне, стамбене и друге зграде, пословне просторије, гараже и други грађевински објекти.

(5) Покретне ствари у смислу овог закона су опрема, потрошни материјал, превозна средства и покретне ствари са посебном намјеном.

Члан 4.

(1) Носилац права располагања у смислу овог закона је јединица локалне самоуправе.

(2) Носиоци права коришћења или управљања у смислу овог закона су органи, организације, установе и институције које се финансирају из буџета јединице локалне самоуправе, а који имовину на дан ступања на снагу овог закона користе за обављање законом или другим прописом утврђених надлежности.

II - ПРЕНОС ПРАВА РАСПОЛАГАЊА НА НЕПОКРЕТНОСТИМА НА ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ

Члан 5.

Непокретности из члана 2. алинеје 1. и 2. овог закона на којима се преноси право располагања на јединице локалне самоуправе су:

а) зграде и земљиште на којима јединица локалне самоуправе стиче право својине по основу:

- градње из властитих средстава,
- градње из самодоприноса грађана из јединице локалне самоуправе,
- правног посла,
- одлуке судова или другог државног органа;

б) земљиште и зграде у својини правних лица, удружења, бивших друштвено-политичких организација и других субјеката чији титулар је непознат, нити постоји правни слѣдбеник;

в) земљиште и зграде у којима се обавља предшколска, основна и средњошколска васпитно-образовна дјелатност;

г) земљиште и зграде намијењене за културу и спортске активности, уколико немају свог титулара;

д) гробља, уколико на њима нису носиоци права својине вјерске заједнице или други субјекти;

ђ) некретнине на којима се физичко лице једностраном изјавом воље одрекло права својине;

е) и други објекти који служе за задовољење општих потреба грађана јединице локалне самоуправе чију је изградњу финансирала јединица локалне самоуправе из свог буџета или путем самодоприноса грађана или на други начин;

ж) вјештачка језера која је из властитих средстава градила јединица локалне самоуправе;

з) као и некретнине на којима јединица локалне самоуправе стиче право својине по другом закону.

Члан 6.

(1) Комуналну инфраструктуру у дијелу у коме је Република Српска титулар права располагања и добра у општој употреби јединице локалне самоуправе чине:

а) - водовод - објекти који служе за производњу и испоруку воде и водоводна мрежа до мјерног инструмента укључујући и мјерни инструмент,

- канализација - канализациона мрежа до заједничког прикључка,

- топлана - топлотни уређаји за производњу и дистрибуцију топлотне енергије, топловодна мрежа од мјерног инструмента до крајњег корисника;

б) јавни паркови у градовима и насељима, тргови, улице, локални путеви, јавна расвјета, санитарне депоније комуналног и другог отпада и гасовод;

в) други објекти чију изградњу је финансирала јединица локалне самоуправе.

(2) Непокретностима из става 1. овог члана управља надлежни орган јединице локалне самоуправе на начин утврђен законом и статутом јединице локалне самоуправе.

(3) Непокретности из става 1. овог члана не могу бити у промету.

Члан 7.

(1) Јединица локалне самоуправе је носилац права располагања и на вјештачким језерима која чини водена површина у кориту језера са обалним земљиштем до ивице разграничења са земљиштем на којем је титулар друго физичко или правно лице.

(2) Под вјештачким језером из става 1. овог члана подразумијева се језеро изграђено на земљишту које је у моменту изградње било у друштвеној, односно државној својини.

Члан 8.

Јединице локалне самоуправе могу бити носиоци права располагања и на непокретностима које се налазе на подручју друге јединице локалне самоуправе.

Члан 9.

Јединице локалне самоуправе дужне су користити, управљати и располагати својом имовином у складу са Законом.

III - ПОСТУПАК УКЊИЖЕЊА ПРАВА РАСПОЛАГАЊА НА ИМОВИНИ

Члан 10.

(1) Поступак за укњижење права располагања на имовини из чл. 2. и 6. овог закона покрене се захтјевом.

(2) Захтјев за укњижење права располагања из става 1. овог члана подноси начелник јединице локалне самоуправе, органу надлежном за имовинско - правне послове.

(3) Уз захтјев се прилажу докази о правном основу за стицање права располагања издати од стране надлежних органа те по закону сачињени правни послови.

Члан 11.

(1) Поступак за укњижење права располагања води се пред судом надлежним за вођење земљишних књига и пред Републичком управом за геодетске и имовинско-правне послове - подручном јединицом - одјељење за катастар, гдје је на снази катастар земљишта.

(2) Право располагања на некретнинама из члана 6. овог закона, основни суд - земљишно-књижно одјељење укњижиће по службеној дужности.

Члан 12.

Трошкове поступка укњижења права располагања сноси подносилац захтјева, без обзира на исход поступка.

Члан 13.

На правила поступка која нису регулисана овим законом примјењују се одредбе закона који регулишу основне својинско-правне односе, Закона о ванпарничном поступку и Закона о земљишним књигама.

IV - ПРЕНОС ПРАВА РАСПОЛАГАЊА НА ПОКРЕТНИМ СТВАРИМА ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ

Члан 14.

Пренос права располагања на покретним стварима врши се у складу са законом.

V - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 15.

(1) Орган надлежан за имовинско-правне послове доноси рјешење о утврђивању права на некретнинама из чл. 2. и 6. овог закона.

(2) Против рјешења из става 1. дозвољена је жалба.

Члан 16.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-888/06
4. јула 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

1118

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О УЗУРПАЦИЈИ

Проглашавам Закон о узурпацији, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет седмој сједници, одржаној 4. јула 2006. године - а Вијеће народа 17. јула 2006. године потврдило да усвојеним Законом о узурпацији није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-403/06
18. јула 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Драган Чавић, с.р.

ЗАКОН

О УЗУРПАЦИЈИ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

По одредбама овог закона расправиће се имовински односи настали узурпацијом земљишта у државној својини.

Члан 2.

(1) Узурпацијом у смислу овог закона сматра се свако самовласно заузимање, односно бесправно држање земљишта у државној својини.

(2) Неће се сматрати узурпацијом и признаће се право својине на пољопривредном земљишту у погледу кога су до 8. јула 1955. године испуњени услови за одржај прописани одредбама закона који регулише својинско-правне односе.

(3) Сва самовласна заузимања земљишта под шумом у државној својини, без обзира кад су настала, расправиће се као узурпација по одредбама овог закона.

II - СТИЦАЊЕ ПРАВА СВОЈИНЕ

Члан 3.

(1) На земљиштима која су узурпирана прије 8. јула 1955. године признаје се право својине уколико одредбама овог закона није другачије одређено.

(2) На земљиштима која су узурпирана послје 8. јула 1955. године не признаје се право својине узурпанту.

(3) Ако се узурпирано земљиште налази у границама подручја на коме је извршено подруштвљење грађевинског земљишта по основу одлуке општине, узурпанту ће се признати право својине, а за земљиште које је подруштвљено по основу закона узурпанту ће се признати привремено право коришћења под условима прописаним Законом о грађевинском земљишту.

Члан 4.

(1) На узурпираном земљишту може се признати право својине само ако је узурпант физичко лице.

(2) Ако је узурпирано земљиште прешло у посјед другог физичког лица прије 8. јула 1955. године на било који начин, узурпантом се сматра то друго физичко лице. Уколико је узурпирано земљиште прешло послје 8. јула 1955. године у посјед другог физичког лица, узурпантом ће се сматрати то друго физичко лице, само ако је прелаз услиједио по неком правном основу.

Члан 5.

(1) Право својине које се признаје на узурпираном земљишту уписује се у корист узурпанта у јавне књиге о евиденцији некретнина.

(2) Ако су узурпанци више физичких лица, или ако се они у смислу члана 4. сматрају узурпантима, право својине уписаће се према извршеној диоби или према споразуму.

(3) Ако диобе, односно споразума није било, право својине уписује се на сва физичка лица која су се затекла на узурпираном земљишту 8. јула 1955. године, уколико стално живе на том земљишту, односно по основу наслеђа на њихове наслеђенике који стално живе на узурпираном земљишту, са одређеним идеалним дијеловима.

(4) Право из става 3. припада и оним члановима уже породице који су рођени послје 8. јула 1955. године, ако стално живе на узурпираном земљишту.

(5) Одредбе ст. 3. и 4. овог члана примјењују се и у случајевима када је узурпанту на име накнаде дато друго земљиште.

Члан 6.

(1) Неће се признати право својине на земљишту које је узурпирано прије 8. јула 1955. године ако је то земљиште:

а) под шумом која је остала у шумском комплексу након успостављања граничне линије између шума и шумског земљишта с једне и пољопривредног земљишта с друге стране,

б) енклава и полуенклава која смета правилном газдовању шумама у шумском комплексу,

в) на сметњи правилном уређењу бујичних и ерозивних подручја,

г) на сметњи комуникацијама,

д) узурпант напустио.

Члан 7.

(1) Земљиштем под шумом сматра се у смислу овог закона оно земљиште на коме постоји висока, средња и ниска шума.

(2) Граничном линијом која се успоставља у смислу члана 16. овог закона не могу се издвојити у пољопривредни комплекс земљишта под шумом из става 1. овог члана, без обзира на површину, ако су везана за шумске комплексе којима управља предузеће за газдовање шумом.

(3) На узурпираном земљишту које буде обухваћено граничном линијом као земљиште под шумом или шумско земљиште (шумски комплекс) не може се признати право својине.

(4) Под мање изолованим земљиштем под шумом сматра се оно узурпирано земљиште које је дио посједа пољопривредног домаћинства, а након успостављања граничне линије између шума и шумског земљишта, с једне, и пољопривредног, с друге стране, остало је у пољопривредном комплексу.

(5) На земљишту из става 4. овог члана признаје се право својине ако је скупштина општине, односно града, усвајајући одлуку о успостављању граничне линије, утврдила да то земљиште сматра мање изолованим земљиштем под шумом.